

Płock, dnia 10 marca 2025r.

SKO.4105.2.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2024, poz. 572), art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. 2018, poz. 570 ze zm.), art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2024, poz. 572),

po rozpoznaniu odwołania z dnia (...) stycznia 2025r. p. R. T. (1),

od decyzji Nr (...) znak: (...) z dnia 10 stycznia 2025r. wydanej przez Wójta Gminy Szczawin Kościelny w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „ Eksploatacja złoża kruszywa naturalnego w granicach działki nr ew. 32/4 i 30 obręb Helenów Trębski, gmina Szczawin Kościelny, powiat gostyniński w woj. mazowieckim”,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku

o r z e k a:

- utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr (...) znak: (...) z dnia 10 stycznia 2025r. Wójt Gminy Szczawin Kościelny odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „ Eksploatacja złoża kruszywa naturalnego w granicach działki nr ew. 32/4 i 30 obręb Helenów Trębski, gmina Szczawin Kościelny, powiat gostyniński w woj. mazowieckim”.

W uzasadnieniu decyzji, organ opisał w sposób szczegółowy dotychczasowy stan faktyczny sprawy i wskazał, że planowane przedsięwzięcie zaliczone zostało do przedsięwzięć o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 40 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, poz. 1839). Planowane przedsięwzięcie nie uzyskało uzgodnienia od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie – postanowienie z dnia (...) sierpnia 2024r. znak: (...). Wójt powołał się na treść art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy środowiskowej i wyjaśnił, iż brak uzgodnienia planowanego przedsięwzięcia przez organ specjalistyczny ma charakter wiążący (w przeciwieństwie do opinii). Z tego też względu, należało wyda

decyzję odmowną.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku - za pośrednictwem Wójta Gminy Szczawin Kościelny złożył inwestor - p. (...). Odwołujący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Skarżący wskazał, że zgadza się z kwalifikacją prawną przedsięwzięcia, dokonaną przez organ I instancji. Podniósł, że w sprawie która toczy się od 2020r. niektóre organy specjalistyczne stwierdziły, że dla wnioskowanej inwestycji nie istnieje potrzeba przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko. Inwestor podzielał to stanowisko powołując się na okoliczność, iż zakres planowanych prac wyklucza zastosowanie zakazu z § 3 ust. 1 pkt 3 Uchwały Nr 225/23 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy . Z raportu oś wynika, iż działki inwestorskie w dniu wejścia w życie w/w Uchwały, tj. przed 2 stycznia 2024r. nie były objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to, że odstępstwa przewidziane w § 3 ust. 4 Uchwały mają zastosowanie w odniesieniu do wnioskowanej inwestycji, co oznacza, iż nie doszło do złamania zakazu z § 3 ust.

1 pkt 3 Uchwały. Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniem organu, iż inwestycja naruszy zakaz wynikający z art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody oraz, że przepisy wprowadzające odstępstwa od tego zakazu nie mają tutaj zastosowania. Odwołujący zakwestionował wydanie decyzji odmownej z uwagi na brak uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia przez RDOŚ w Warszawie. W jego przekonaniu nie jest tak, że warunkiem zastosowania odstępstwa, o którym mowa w § 4 ust. 3 rozporządzenia jest łączne spełnienie wskazanych w nim przesłanek, a zatem również wykazanie zaistnienia w sprawie 4 przesłanki, tj. że inwestycja jest zgodna z ustaleniami obowiązującego w dniu wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Taka bowiem interpretacja przepisów uniemożliwiłaby skorzystanie z możliwości wyjątku, gdyż w chwili obecnej nie ma możliwości uchwalenia m.p.z.p. z datą wsteczną. Powyższe uzasadniało konieczność wniesienia odwołania.

Zgodnie z art. 133 K.p.a. organ I instancji przekazał organowi wyższego stopnia odwołanie wraz z aktami sprawy w ustawowym terminie, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku ustaliło i zważyło, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Tutejsze Kolegium po przeanalizowaniu całości dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy uznało, że zaskarżona decyzja została wydana w sposób prawidłowy, tj. z uwzględnieniem istniejącego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa.

Nie będąc związanym granicami wniesionego odwołania, Kolegium zbadało prawidłowość przeprowadzonego postępowania dowodowego oraz legalność wydanej decyzji.

Postępowanie w sprawie dotyczącej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podlega rygorom ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2024, poz. 1112).

Z art. 59 ust. 1 ustawy wynika, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust.1.

Z treści art. 59 ust. 1 i 2 ustawy wynika, że przedsięwzięcia, których realizacja musi być poprzedzona przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko są podzielone na dwie grupy. Pierwsza to, przedsięwzięcia dla których obowiązek ten wynika bezpośrednio z mocy ustawy, druga zaś, to przedsięwzięcia, w których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony w formie postanowienia wydanego na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy.

Planowane przedsięwzięcie, z mocy § 3 ust. 1 pkt 40 lit. a) tiret 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019, poz. 1839) należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagany.

Specyfika postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga, aby organ prowadzący postępowanie w sprawie dysponował specjalistycznymi informacjami z zakresu ochrony środowiska. W tym właśnie celu, w art. 74 określono, jakie dokumenty i informacje winny zostać załączone do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 73 ust. 1 ustawy stanowi, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyną się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia.

Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte na wniosek inwestorów z dnia 9 listopada 2020r. W rozpatrywanej sprawie, do wniosku dołączono wymagane prawem dokumenty (również na skutek uzupełnienia wniosku / raportu w trakcie postępowania). Skład orzekający Kolegium zauważa, że wniosek został sporządzony w przepisanej formie wraz z wymaganymi prawem załącznikami.

Inwestor przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia w trzech egzemplarzach, wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych – zgodnie z art. 74 ust. 2 ustawy.

W świetle art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest – w przypadkach innych niż wymienione w pkt 1,2,3 ust. 1 - wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze własności przedsięwzięcie jest realizowane. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach był Wójt Gminy Szczawin Kościelny (z uwzględnieniem art. 75 ust. 4 ustawy).

Kolegium wskazuje, że organ I instancji ustalił krąg stron na podstawie art. 74 ust. 3a ustawy ooś w zw. z art. 28 K.p.a., a także po przeprowadzeniu analizy wniosku inwestorskiego w szczególności jego części graficznych, tj. map, zawierających obszar oddziaływania inwestycji na otoczenie. Akta sprawy zawierają wykaz stron postępowania oraz wypisy z ewidencji gruntów na okoliczność ustalenia właścicieli sąsiednich nieruchomości. Z akt sprawy wynika, że organ I instancji za strony postępowania uznał właścicieli nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem inwestycji, a także właścicieli gruntów, które znalazły się w obszarze oddziaływania akustycznego inwestycji wskazanego w uzupełnieniu wniosku. Zgodnie bowiem z ugruntowanym orzecznictwem pojęcie „oddziaływania” inwestycji należy rozumieć bardzo szeroko, zarówno jako wpływ na środowisko przyrodnicze, jak również na nieruchomości sąsiednie i to w szerokim rozumieniu znaczenia sąsiedztwa (vide: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 29 kwietnia 2013 r. sygn. akt II SA / Bd 787 /12).

Postanowieniem z dnia (...) maja 2023r. Wójt Gminy Szczawin Kościelny stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i nałożył na Inwestora obowiązek sporządzenia raportu ooś zgodnie z treścią art. 66 ustawy ocenowej.

Postanowieniem z dnia (...)maja 2023r. Wójt Gminy Szczawin Kościelny zawiesił z urzędu postępowanie w sprawie, do czasu przedłożenia przez Inwestora raportu ooś.

W dniu (...) czerwca 2024r. Wójt podjął zawieszony postępowanie z uwagi na przedłożenie przez Inwestora raportu ooś.

Następnie, organ I instancji dokonał ponownych uzgodnień planowanego przedsięwzięcia z organami specjalistycznymi, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy ocenowej. I tak;

- postanowieniem znak: (...) z dnia (...) sierpnia 2024r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Łowiczu uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia,

- na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy ocenowej, uznano, że brak jest podstaw do zasięgnięcia opinii organu, o którym mowa w art. 78 ustawy ocenowej , gdyż organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (opinia znak: (...) z dnia (...) listopada 2020r. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gostyninie),

- postanowieniem znak: (...) z dnia (...) sierpnia 2024 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie odmówił uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy środowiskowej, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Ust. 2 właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony

W ust. 1 prawodawca wyraźnie wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może być wydana, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Widać ścisły związek między oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko a decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Wydając tę decyzję, organ powinien wziąć pod uwagę okoliczności wymienione w ust. 1 pkt 1-4. Można zatem uznać, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach powinna uwzględniać wyniki wcześniej podejmowanych działań, które miały przynieść określone wyniki. Widać też wyraźnie, w jakim celu dokonywane były uprzednie uzgodnienia i opinie, raport oceny oddziaływania na środowisko, udział społeczeństwa i ewentualne kwestie transgraniczne. Miały one dostarczyć organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach niezbędnych informacji, w celu wydania jak najlepszego rozstrzygnięcia.

W spornej sprawie, zaistniała jedna z przesłanek do wydania decyzji odmownej, tj. odmowa uzgodnienia planowanego przedsięwzięcia przez RDOŚ w Warszawie. Ustawodawca regulując procedurę dokonywania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przez wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowiącą współdziałanie organów administracji publicznej, o którym mowa w art. 106 k.p.a. wyłączył możliwość wniesienia zażalenia na postanowienie wydane w tym trybie. Nie zostało jednocześnie wyłączone stosowanie w tym przypadku normy art. 142 k.p.a., w konsekwencji postanowienie regionalnego dyrektora ochrony środowiska w sprawie uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia (zarówno pozytywne jak i negatywne) może zostać przez stronę zaskarżone w odwołaniu od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Choć decyzja w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia uzależniona jest od niezaskarżalnego i istotnie kształtującego ją postanowienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska w przedmiocie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, w szczególności w przypadku odmowy uzgodnienia warunków jego realizacji, to jednak powinno ono podlegać wnikliwej kontroli organu odwoławczego. Nie można bowiem dopuścić do takiej sytuacji, że niezaskarżalne i nieweryfikowalne postanowienie wydane w postępowaniu akcesoryjnym będzie bezwzględnie dyktować wynik postępowania głównego. Wobec faktu, że organ pierwszoinstancyjny wydający rozstrzygnięcie w postępowaniu głównym jako związany tym postanowieniem, nie może go oceniać, to oczywistym jest, że do jego kontroli uprawnionym jest organ nadrzędny, rozpoznający odwołanie od decyzji głównej (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 maja 2014 r. sygn. akt VIII SA/Wa 549/14, LEX nr 1548189 , wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 listopada 2016r. sygn.. akt IV SA/Wa 1802/16, LEX nr 2418745, wyroki NSA z dnia 15 grudnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1886/09, WSA w Olsztynie z dnia 29 czerwca 2010 r., sygn. akt II SA/Ol 435/10 i z 9 grudnia 2010 r., II SA/Ol 755/10, LEX nr 969441).

Zatem - pomimo, że Skarżący we wniesionym odwołaniu nie zaskarżył postanowienia RDOŚ w Warszawie – to Kolegium z urzędu poddało analizie postanowienie RDOŚ w Warszawie z dnia (...) sierpnia 2024r. odmawiające uzgodnienia planowanej inwestycji. Kontrola postanowienia wykazała, że spełnia ono wymogi formalno-prawne. Postanowienie z dnia (...) sierpnia 2024r. zawiera prawidłową podstawę prawną, uzasadnienie spełniające wymogi art. 124 K.p.a. a więc uzasadnienie faktyczne zawiera wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów,

na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Jeśli chodzi o merytoryczną treść postanowienia, to RDOŚ w Warszawie wskazał, iż przyczyną odmowy uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia jest okoliczność złamania zakazu zawartego w § 3 ust. 1 pkt 3 Uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego Nr 225/23 z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 29 grudnia 2023r. poz. 15113).

Dla obszaru objętego wnioskiem inwestorskim nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Wnioskowana inwestycja polegać ma na eksploatacji piasków skaleniowo – kwarcowych ze złoża Helenów Trębski, na terenie działek nr ew. 32/4 i 30 obręb Helenów Trębski, gmina Szczawin Kościelny, przy czym z raportu ooś wynika, że powierzchnia projektowanej eksploatacji ma wynosi 1,998ha, a wielkość planowanego wydobycia piasku w skali roku nie przekroczy 20 tysięcy m³/35,6 tysięcy ton i może wynosić od 10 tysięcy ton do 35,6 tysięcy ton w skali roku.

Teren inwestycyjny jest zlokalizowany na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy, dla którego obowiązuje Uchwała Sejmiku Województwa Mazowieckiego Nr 225/23 z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 29 grudnia 2023r., poz. 15113).

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 3 w/w Uchwały, w Obszarze zakazuje się wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

Po treści natomiast § 3 ust. 4 w/w Uchwały zakaz, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 3, nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru na powierzchni nieprzekraczającej 2 ha przy przewidywanym rocznym wydobyciu nie przekraczającym 20.000 m³, jeżeli działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych - zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029) oraz zgodnie z ustaleniami obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

RDOŚ w Warszawie w swoim postanowieniu wskazał, iż wnioskowana inwestycja nie spełnia przesłanek do zastosowania odstępstwa, o którym mowa w § 3 ust. 4 w/w Uchwały od zakazu zawartego w § 3 ust. 1 pkt 3 Uchwały z racji faktu, iż teren inwestycyjny nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium podziela to stanowisko.

Zgodnie z treścią Uchwały odnoszącą się do przedsięwzięć dotyczących wydobywania kopalin naturalnych (piasku) został wprowadzony ogólny zakaz, od którego istnieje wyjątek, który wyłącza zakaz jedynie w przypadku łącznego spełnienia czterech przesłanek: tj. warunki obszarowe, ilościowe, wydobycie kopaliny będzie prowadzone bez użycia materiałów wybuchowych – zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze oraz zgodnie z obowiązującym w dniu wejścia w życie Uchwały miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium badając zaistnienie łącznie wszystkich w/w przesłanek ustaliło, iż pierwsze trzy z nich zostały zachowane, natomiast czwarta przesłanka nie została zachowana. Planowane przedsięwzięcie spełnia bowiem :

- warunek powierzchniowy (tj. inwestycja ma być realizowana na powierzchni nieprzekraczającej 2 ha),
- warunek ilościowy (tj. przewidywane wydobycie ma nie przekraczać 20.000 m³),
- planowana działalność miałaby być prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze).

Brak jest natomiast spełnienia warunku czwartego, jakim jest zgodność planowanej inwestycji z obowiązującym w dniu wejścia w życie Uchwały miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Jak wynika bowiem i z

postanowienia RDOŚ w Warszawie, i z decyzji Wójta Gminy Szczawin Kościelny (str. 2 decyzji), dla obszaru objętego wnioskiem inwestorskim nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Brak takiego aktu prawa miejscowego powoduje, iż nie można zbadać warunków dopuszczalności inwestycji z treścią planu. Okoliczność ta skutkuje z kolei brakiem możliwości zastosowania w sprawie wyjątku zawartego w § 3 ust. 4 w/w Uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego Nr 225/23 z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 29 grudnia 2023r., poz. 15113).

Takie stanowisko podzielił również WSA w Warszawie w swoim ostatecznym wyroku z dnia 9 listopada 2022r. sygn.. akt IV SA/Wa 1528/22, który zapadł w niniejszej sprawie.

Sąd wskazał wyraźnie (str. 8 wyroku), iż w sytuacji, gdy brak jest m.p.z.p. dla obszaru inwestycyjnego, należy uznać, iż przedsięwzięcie nie spełnia przesłanek z § 4 ust. 3 rozporządzenia Nr 13 Wojewody Mazowieckiego z dnia 27 lipca 2006r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Przysowy (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 13 sierpnia 2006r. Nr 157, poz. 6150), a które to rozporządzenie poprzedzało aktualnie obowiązującą Uchwałę Sejmiku Województwa Mazowieckiego Nr 225/23 z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 29 grudnia 2023r., poz. 15113). Treść § 4 ust. 3 rozporządzenia Nr 13 Wojewody Mazowieckiego odpowiadała treści aktualnie obowiązującego § 3 ust. 4 w/w Uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego Nr 225/23 z dnia 19 grudnia 2023r. W ocenie Sądu, w sytuacji, gdy wnioskowane przedsięwzięcie objęte było zakazem z § 4 ust. 3 rozporządzenia Nr 13 Wojewody Mazowieckiego z dnia 27 lipca 2006r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Przysowy, to obligowało to organ wydający decyzję środowiskową do zastosowania w sprawie art. 24 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, tj. do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko .

W realiach spornej sprawy nie budzi wątpliwości, iż brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu objętego wnioskiem inwestorskim oznacza brak możliwości zastosowania odstępstwa od zakazu wydobywania kopaliny naturalnej w celach gospodarczych. Oznacza to, iż przedsięwzięcie jest sprzeczne z § 3 ust. 1 pkt 3 Uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego Nr 225/23 z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 29 grudnia 2023r., poz. 15113).

Sprzeczność planowanego przedsięwzięcia z przepisami prawa jest przesłanką odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por.: wyrok WSA w Łodzi z 18.11.2011 r., II SA/Łd 439/11, LEX nr 1153752). W wyroku tym wskazano: "Przesłanki wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa. Podstawę taką może również stanowić wynikająca z art. 81 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę."

Uchwała sejmiku województwa ustanawiająca zakazy na terenie obszaru chronionego krajobrazu jest aktem prawa miejscowego (por.: art. 18 pkt 1 ustawy z 5.06.1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1668); art. 21 pkt 3 i art. 35 ust. 1 ustawy z 23.01.2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz.U. z 2009 r. nr 92 poz. 753).

Tak : m.in. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 24 września 2021r. sygn.. akt IV SA/Po 249/21 ,

LEX nr 3310264, wyrok WSA we Wrocławku z dnia 22 listopada 2016r. sygn.. akt II SA/ Wr 300/16, LEX nr 2242091 , wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 listopada 2016r. sygn.. akt IV SA/Wa 1802/16, LEX nr 2418745 .

Reasumując, uzasadnionym prawnie było wydanie przez RDOŚ w Warszawie postanowienia od odmowie uzgodnienia wnioskowanej inwestycji. Organ II instancji podziela stanowisko organu I instancji w przedmiocie rozstrzygnięcia.

Kolegium wskazuje, iż w orzecznictwie wskazuje się, że postanowienie organu uzgadniającego, którego dotyczą art. 80 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 77 ust. 1 pkt 1 u.u.i.ś., nie ma charakteru wiążącego, a sam fakt sprzeczności decyzji środowiskowej z takim uzgodnieniem nie świadczy o wadliwości decyzji środowiskowej (vide wyroki z 1 lipca 2016 r., II OSK 339/15 oraz z 10 listopada 2016 r., sygn. II OSK 1784/15). Te poglądy formułowane są jednakże głównie w odniesieniu do sytuacji pozytywnego uzgodnienia warunków realizacji inwestycji ze strony organów współdziałających, w tym RDOŚ. W przypadku odmowy uzgodnienia warunków realizacji inwestycji przez RDOŚ w orzecznictwie zwraca się uwagę, że "RDOŚ jest organem wyspecjalizowanym współdziałającym z organem głównym w przedmiocie wydania decyzji o ustaleniu środowiskowych uwarunkowaniach lokalizacji inwestycji. Konieczność powyższego współdziałania zakreślona przez ustawodawcę i obwarowana najwyższym stopniem współdziałania jakim jest uzgodnienie, które ma charakter wiążący, wynika z potrzeby zapewnienia przeprowadzenia postępowania w oparciu o wiedzę merytoryczną niezbędną dla rozstrzygnięcia sprawy" (vide wyrok w sprawie II OSK 2962/17) – wyrok WSA w Białymstoku z dnia 30 kwietnia 2024r. sygn.. akt II SA/ Bk 297/ 23, LEX nr 3719506 .

Brak uzgodnienia RDOŚ pozwala wydać decyzję odmowną na podstawie art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy ocenowej.

SKO wskazuje także na treść § 3 ust. 1 pkt 1 w/w Uchwały, zgodnie z którym w Obszarze zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

Przy czym, zgodnie z § 3 ust. 2 Uchwały, zakaz o którym mowa w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce, przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym, budowy garaży lub parkingów samochodowych dla samochodów osobowych w związku z realizacją zabudowy mieszkaniowej.

Zarówno RDOŚ w Warszawie, jak i Wójt Gminy Szczawin Kościelny ustalili, iż realizacja planowanej inwestycji naruszyłaby zakaz wynikający z art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody , przy czym przepisy zawierające odstępstwa od tego zakazu (art. 24 ust. 3 ustawy) nie znajdują w sprawie zastosowania. Po treści bowiem art. 24 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. 2024, poz. 1478) na obszarze chronionego krajobrazu może być wprowadzony zakaz:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (pkt 2) , ;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu (pkt 4);

Zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Określenie "przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko" odnosi się do określonej kategorii przedsięwzięć (por. art. 71 ust. 2 u.o.o.ś. i rozporządzenie Rady Ministrów z 10.09.2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839)), niezależnie do możliwości wystąpienia, natężenia i skali oddziaływania na środowisko danego przedsięwzięcia. Do takiego określenia odnosi się

rozporządzenie ustanawiające obszar chronionego krajobrazu (por. art. 24 ust. 1 pkt 2 u.o.p.). W niniejszej sprawie, nie wystąpiły okoliczności o których mowa w art. 24 ust. 3 w/w ustawy.

Kolegium podziela w/w stanowisko.

Akt prawa miejscowego w postaci w/w Uchwały pozostaje *lex specialis* w stosunku do ustawy prawo ochrony środowiska. W ocenie organu odwoławczego, zakaz realizacji w Obszarze Chronionego Krajobrazu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko jest wyłączony tylko w odniesieniu do przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce, a także przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym, budowy garaży lub parkingów samochodowych dla samochodów osobowych w związku z realizacją zabudowy mieszkaniowej. Nie dotyczy go natomiast wyłączenie uregulowane w § 3 ust. 4 rozporządzenia, a więc dotyczące wydobywania piasku i żwiru na powierzchni nieprzekraczającej 2ha przy przewidywanym rocznym wydobyciu nie przekraczającym 20.000m³, jeżeli działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych oraz zgodne z ustaleniami obowiązującego w dniu wejścia w życie Uchwały m.p.z.p.

Ustawa ocenowa – oprócz wskazania przesłanek w art. 80 ustawy oos, również w art. 81 tej ustawy przewiduje przesłanki wydania decyzji odmownej, które brzmią:

Ust. 1: - jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Ust. 2: jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Ust. 3 - jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

Ponadto, Kolegium ustaliło, że zaskarżona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach spełnia wymogi zawarte w art. 85 ustawy, tzn. została obszernie uzasadniona. Zgodnie bowiem z art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy, w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

- uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78,

- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1. (art. 86 ustawy).

Zaskarżona decyzja zawiera wszystkie wymagane w/w przepisami informacje oraz charakterystykę przedsięwzięcia. Uzasadnienie decyzji jest precyzyjne i zawiera odniesienie do wszystkich niezbędnych kwestii wskazanych przepisami ustawy.

Decyzja została wydana z uwzględnieniem art. 107 § 3 K.p.a., zgodnie z którym, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z opiniami i uzgodnieniami organów współdziałających (art. 85 ust. 3). Akta sprawy zawierają dowody na dopełnienie tego obowiązku przez organ I instancji.

Organ I instancji zapewnił zarówno stronom czynny udział w całym postępowaniu na każdym z jego etapów, począwszy od jego wszczęcia, a skończywszy na zawiadomieniu o wydaniu decyzji środowiskowej. Tym samym, organ wypełnił obowiązek zachowania zasady czynnego udziału stron, wynikający z art. 10 § 1 K.p.a. - w aktach sprawy znajdują się pisemne zawiadomienia o poszczególnych czynnościach organu skierowane do stron postępowania, w tym zawiadomienie z dnia 3 października 2024r. o możliwości zapoznania się z całością zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie i możliwości składania uwag, wniosków, dowodów.

Jednocześnie, Wójt dopełnił obowiązek wynikający z art. 33 ust. 1 ustawy, tj. zapewnił społeczeństwu udział w sprawie. Organ I instancji podał do publicznej wiadomości – w sposób określony w art. 3 pkt 11 ustawy – wszelkie informacje związane z dokonanymi opiniami, uzgodnieniami, wydaniem postanowienia w przedmiocie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wyznaczeniem 21 –dniowego terminu do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie i wreszcie z wydaniem decyzji środowiskowej (art. 33 ustawy). Akta sprawy zawierają dowody na podanie do publicznej wiadomości poszczególnych informacji społeczeństwu w sposób przewidziany w art. 74 ust. 3 ustawy w związku art. 49 K.p.a. – tj. w formie obwieszczeń w BIP- ie, w siedzibie organu I instancji (tj. w Urzędzie Gminy Szczawin Kościelny), a także na tablicy sołectwa Helenów Trębski – Trębki.

Mając powyższe na uwadze, tutejsze Kolegium wskazuje, iż zaskarżona decyzja spełnia wymogi formalne i merytoryczne. Odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia jest uzasadniona prawnie.

Odnośnie zarzutów wskazanych w odwołaniu, wskazać należy, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Jeśli chodzi o żądanie uchylecia w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, to w obliczu w/w obszernych wyjaśnień organu II instancji wskazać należy, że brak jest jakichkolwiek podstaw do orzeczenia o charakterze kasacyjnym. Decyzja Wójta Gminy Szczawin Kościelny spełnia wymogi prawa, zawiera również obszerne i prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne stanowiące podstawę rozstrzygnięcia.

Skarżący nie wskazał także żadnych naruszeń konkretnych przepisów prawa materialnego czy procesowego, jakich dopuścił się organ I instancji. Odwołujący potwierdził wręcz, iż w dniu wejścia w życie Uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego Nr 225/23 z dnia 19 grudnia 2023r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Przysowy (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 29 grudnia 2023r., poz. 15113), na terenie objętym wnioskiem inwestycyjnym nie obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jednak stanowisko p. T. (...), iż w sprawie winien jednak znaleźć zastosowanie przepis § 3 ust. 4 w/w Uchwały jest błędne, co zostało wyjaśnione szczegółowo wyżej w treści niniejszej decyzji.

Wbrew twierdzeniom Odwołującego, dopiero łączne spełnienie warunków zawartych w tej normie pozwala na zastosowanie odstępstwa od zakazu realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia.

Reasumując, w spornej sprawie zaistniała przesłanka warunkująca odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Kolegium wskazuje, że organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej przeprowadza w danej sprawie indywidualne postępowanie, w którym – po zasięgnięciu organów specjalistycznych w zakresie ochrony środowiska – ustala wpływ przedsięwzięcia na otoczenie i ocenia, czy lokalizacja planowanej inwestycji jest możliwa w danym stanie faktycznym sprawy i w świetle obowiązujących przepisów prawa; Postępowanie przeprowadzone w spornej sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia ma na celu zbadanie zgodności planowanej w przyszłości inwestycji z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.

Postępowanie dowodowe odbyło się z zachowaniem wymogów wskazanych w art. 7, 77 K.p.a., tzn. organ prowadzący postępowanie dokonał wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie.

Jednocześnie tutejsze Kolegium wskazuje, iż nie stanowi naruszenia procesowego doręczanie korespondencji w trybie art. 39 - 48 k.p.a. wnioskodawcom występującym o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a innym stronom, w sytuacji gdy stwierdzono, że liczba stron przekroczyła 20 - w trybie art. 49 § 1 k.p.a. w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2009 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.) – tak ugruntowane orzecznictwo sądowo administracyjne np. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 7 czerwca 2018r. sygn. akt II SA/Bd 177/18, LEX nr 2543523. W konsekwencji należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

P o u c z e n i e

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jana Kazimierza 10, 01 - 248 Warszawa. Skargę na decyzję wnosi się w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku ul. Kolegialna 20b, 09- 402 Płock. Strona składająca skargę zobowiązana jest do uiszczenia do Sądu wpisu sądowego w wysokości 200 zł (§ 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia).

Sprawy uiszczenia wpisu sądowego oraz jego wysokość reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo- administracyjnego lub w jego toku, może być przyznane prawo pomocy, które może być częściowe lub całkowite. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych, w tym z konieczności uiszczenia wpisu sądowego, a także ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego do reprezentowania strony w sprawie. Wniosek w tym zakresie składa się bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu i jest on wolny od opłat sądowych, przy czym strona powinna wykazać, że nie jest w stanie ponieść kosztów w całości lub części bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać zatem oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Oświadczenia takie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie sądu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wniosek o przyznanie prawa pomocy, który nie został złożony na urzędowym formularzu lub którego braków strona nie uzupełniła w określonym terminie, Sąd pozostawi bez rozpoznania. Ustanowienie przez Sąd adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równo-znaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności jej skargi. Przyznanie prawa pomocy może być

cofnięte w całości lub w części, jeżeli się okaże, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. Przyznanie prawa pomocy wygasa ze śmiercią strony, która je uzyskała.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Płocku w składzie:

- 1) Marek Żuchewicz.....
- 2) Małgorzata Marciniak.....
- 3) Joanna Wierzbicka.....

Otrzymują:

1)

R. T. (1),

2)

Starosta Powiatu Gostynińskiego,

3)

S. P.,

4)

H. P.,

5)

Skarb Państwa,

6)

Gmina Szczawin Kościelny,

7)

Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Łodzi,

8)

K. P.,

9)

A. P.,

10)

M. P.,

11)

D. P.,

12)

R. T. (2),

13)

D. S.,

14)

K. S.,

15)

M. S.,

16)

P. S.,

17)

Z. S.,

18)

B. M.,

19)

K. M.,

(...)

M. M. (3),

21)

R. M.,

w/w strony postępowania wymienione w pkt 2 – 21 rozdzielnika niniejszej decyzji otrzymują decyzję w trybie przewidzianym w art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2024, poz. 1112) w zw. z art. 49 K.p.a.,

22)

społeczeństwo zgodnie z art. 85 ust. 3 w zw. z art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,

udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na

środowisko (tj. Dz. U. 2024, poz. 1112) w zw. z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca

1960 r. K.p.a. (tj. Dz. U. 2024, poz. 572),

23)

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gostyninie,

24)

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie,

25)

PGW Wody Polskie Zarząd Zlewni w Łowiczu,

26)

Wójt Gminy Szczawin Kościelny,

27)

A/a.

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika:

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku informuję, iż:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z siedzibą ul. Kolegialna 20b, 09-402 Płock.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: rodo@sko-plock.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze)

Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa)

art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

- 7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych, którym jest Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
- 8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.
- 9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
- 10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.